

Lyrikk

En Lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tone Skjerven – lagleder

Karin Breckan i Bodø utfordret meg i lyrikkstafetten. Takk, Karin. Jeg skal med glede hente frem et dikt. Det handler om noe som har oppattet meg mye de siste tjue årene, nemlig: hvordan gradvis gi slipp på barna, for så å klippe snora helt. Dette temaet synes jeg er spennende, nifst, morsomt og lærerikt. Barna, som etter hvert regner seg som voksne, vil ut i verden og finne ut av livet og alt det der. Vi må håpe at de har nok ballast med seg, vi må tro at de klarer å gjøre ting på sin måte, gjøre sine valg, som det så greit heter. Vi kan ikke gi dem noen oppskrift, knapt noen råd som holder. Mange lyrikere har prøvd å fortelle oss dette før. Ingen har sagt det så flott som Laila Stien.

Til EllenAnna

Fly jente fly.
Du er en fugl
og jeg har sett verden
i dine trassige øyne.

Fly når de kommer
i store klebrige flokker
av gammel fornuft.
Du huser ferske tanker
bak din steile panne.

Fly før vingene visner
under glatte vaner,
stivner under krav
om smilende overgivelse,
lammes
av høflige håndtrykk.

Fly jente fly
fra våre finmaskede nett.
Spre dine tanker
som kvasse piler,
gylne aks.
Beskytt din panne, din trass.
Fly.

Vi holder oss i Nordland litt til. Utfordringen går til Maria i veiledningsgruppen, - vestlendingen Maria Hellevik på Lurøy.

Hilsen Reidun Kismul.